

Index Rerum.

Notarii ex Constitutionibus Pontificiis, non possunt rogari de contractibus, nisi bene noscant contrahentes. Dec. 32. n. 16.
 Notarii duo in solidum rogati de Instrumento illius fidem augent. Decif. 13. n. 11.
 Notarius ex quibus probetur. Decif. 13. nu. 12. & 14.
 Nullitas non proveniens ex defectu jurisdictionis, mandati, aut citationis, non attenditur. Dec. 27. n. 2.
 Nullitas allegari non potest à tertio. Decif. 106. num. 14.
 Nullitatem constitutæ dotis hæredes allegare possunt. Dec. 85. n. 17.

O

Oblatio, ut suffragetur, debet esse pura. Dec. 21. num. 13.
 Obligatio solvendi habet vim solutionis ad effectum evitandæ caducitatis. Dec. 127. n. 28.
 Obligatio Cameralis habet executionem paratam. Dec. 114. n. 1.
 Obligatio stipulata pro sorte, trahitur ad usuras. Dec. 29. n. 4.
 Obligatio anterior alijs præfertur. Dec. 77. n. 11.
 Obligatio cum patre, & filio intuitu honorum utriusque censetur contracta. Dec. 86. n. 3.
 Obligatio subsequens non præjudicat præcedenti. Dec. 92. n. 6.
 Obligatus ad relevandum tenetur pro omnibus molestiis. Dec. 92. n. 5.
 Observantia declarat concessionem factam Canonicis, quoad emolumenta per eos percipienda. Decif. 129. nu. 18. etiamsi non sit præscripta, num. 19.
 Observantia dat fidem scripturæ etiam informi. Dec. 12. n. 16.
 Observantia declarat, quid partes senserint. Decif. 2. n. 6.
 Observantia in feudis quoad successionem attenditur. Decif. 108. n. 18. Declara si sit uniformis, n. 19.
 Observantia optima interpres mentis contrahentium excludendi feminas in emphyteusi attenditur. Dec. 101. n. 3.
 Observantia tribuit robur testamento non solemn. Decif. 37. n. 9.
 Observantia aliter à conventis, conventionem aliam præsupponit. Dec. 36. n. 28.
 Observantia declarat laudum. Dec. 51. n. 14.
 Observantia arguit non fuisse in concessione emphyteusis, extraneos comprehensos, quando mediante nova investitura, non autem per renovationem, fuerunt admissi. Dec. 66. num. 22.
 Observantia probat contractum censualem. Decif. 129. num. 20.
 Observantia debet esse certa, & non æquivoca. Decif. 123. nu. 21. unius concessionis animus possidentis declarat, n. 23.
 Observantia multum tribuit fidei scripturæ. Dec. 13. n. 16.
 Occultatio ex quibus resultat. Decif. 7. n. 7.
 Odiosi testatori non censentur vocati sub generali commendatione. Decif. 70. n. 7.
 ad Officium admissus censetur cum salario præstari solito prædecessoribus. Dec. 14. n. 2.
 Onus perpetuum vocatis injunctum arguit fideicommissum. Dec. 96. n. 5. Amplia ut n. 6.
 Ordinatio congrua testamenti facit administratum pro ejus validitate. Dec. 112. n. 15.

P

Paupertas post decoctionem detegitur. Decif. 120. n. 2. De tempore præcisio est probanda n. 8. Ab effectu probatur. n. 9.
 Paupertas ad effectum remedii. *Auth. præterea, C. Vir & uxor.* remittitur arbitrio judicis. Dec. 60. n. 10.
 Paupertas requiritur, ut quis gaudeat beneficio *deducto ne egeat.* Dec. 86. n. 4, & 6.
 Paupertas probatur ex admissione. *ad cap. Odoardus.* Dec. 17. n. 4.
 Pecuniam fuisse numeratam cum renunciatione exceptioni dotis non numeratæ repugnant. Dec. 111. n. 13.
 Pecuniæ in legato mobilium continentur. Dec. 75. n. 1. Distingue ut n. 2. Amplia ut n. 5. & 6.
 Pensionem recipiens cum protestatione non remittit caducitatem. Dec. 19. n. 3.
 Pensionis solutio distributa in duos terminos efficit locationem non emphyteusim. Dec. 123. n. 9.
 Periti à partibus electi relationi statur. Decif. 4. n. 9.
 Periti errantis ratio non attenditur. Dec. 42. n. 10.
 Perjurium repellit à iudicio quoad actum curatum, secus quoad alios. Dec. 116. n. 10. Ut evitetur interpretatio capienda est. n. 12.
 Perjurus in iudicio non auditur. Dec. 116. n. 7.
 Personæ conjunctæ interventus confirmat alias simulationis præsumptiones. Dec. 124. n. 23. Amplia ut n. 24.
 Personæ additio substantialem inducit alterationem. Decif. 101. n. 20.
 Pignus præsupponit dominium. Dec. 18. n. 14.
 Pœna secundo nubenti remissa videtur ex traditione legitima, & luci dotalis. Dec. 103. n. 9.
 Pœnitentiæ locus est etiam in contractibus nominatis adhuc imperfectis. Decif. 102. nu. 5. Amplia ut n. 6. & 7. & 12.
 Pontifex jura omnia in scrinio pectoris habet. Dec. 52. nu. 5. Incapacibus acquirendi concedendo facultatem censetur dispensasse. n. 6.
 Pontifex in rebus Ecclesiæ plenissimam habet facultatem. Dec. 16. n. 26. super bonis Ecclesiæ facilius disponit concurrente publica utilitate. n. 17. pro Ecclesia amplianda cogit privatos vendere. n. 28. Vim juramenti tollit n. 40.
 Positi in conditione filii cum expressè vocatis censentur vocati. Dec. 95. n. 14. Et quando etiam ad portionem patris n. 17.
 Possessio naturalis remanet penes reservantem usufructum, & civilis transit in proprietarium. Dec. 11. n. 2. Civilis trahit ad se naturalem, nu. 3. Ob resistantiam statuti acquiri nequit. n. 7.
 Possessio ex litis sustentatione, & liberatione à sequestri probatur. Dec. 83. n. 11.
 Possessio ex confessione probatur. Dec. 54. n. 4. Ex litis sustentatione probatur, n. 5.
 Possessio ex sententia adjudicationis probatur. Decif. 59. n. 5. Ex litis sustentatione probatur. n. 6.
 Possessio probatur ex litis sustentatione. Decif. 37. n. 18.
 Possessio ex quibus probetur. Dec. 31. n. 19.
 Possessio creditoris conditionem meliorem reddit. Decif. 62. nu. 14. Declara ut nu. 15. & 16.
 Possessio probatur ex litis sustentatione. Decif. 80. n. 46.
 Possessione in acquirenda magis attenditur causa *Decisiones ad Tract. de Alim.*

Pauper-

Index Rerum.

universalis actus, quam actus exercitium. Dec. 10. n. 3. Declara ut n. 4. & 5.
 Possessio probatur per Instrumentum deliberationis cum subsecuta bonorum apprehensione. Dec. 106. n. 1. Probatur ex confessione adversarii rejecta qualitate occupationis. n. 3. Ex lapsu temporis juncta scientia amittitur. n. 22.
 Possessio amissa novam apprehensionem requirit. Decif. 106. n. 25.
 Possidens ex anteriori hypotheca se tuetur. Dec. 62. n. 12. Declara ut n. 13.
 Possidere uno, vel alio modo ab animo pendet. Dec. 123. n. 22.
 Prælatorum documenta à populis reverenter sunt suscipienda. Dec. 48. n. 10.
 Præscriptio viginti annorum obstat Salviano. Dec. 26. n. 8. Declara ut n. 9. Existenti in mala fide non suffragatur. n. 10.
 Præscriptio per litem interruptitur. Decif. 58. n. 17.
 Præscriptio contra mutos, & surdos non currit. Dec. 100. n. 7.
 Præsentationes effectum sortitas fuisse qualiter probetur. Dec. 35. n. 2. Ex quibus probentur, n. 3. Ut probetur Instrumenta requirunt. n. 4. Declara ut n. 5. fieri possunt per litteras. n. 7. A Domino factæ præsumuntur. n. 9.
 Præsentia elidit ignorantiam. Dec. 98. n. 5.
 Præstatio annua Moniali assignata est portio dotis. Dec. 54. n. 11.
 Praxis qualis sit ut filius obtineat privilegium l. 2. C. quod cum eo. Decif. 86. n. 5.
 Princeps scire præsumitur non tam proprias, quam antecessorum constitutiones. Dec. 16. n. 51.
 Princeps quemquam lædere non præsumitur. Dec. 18. n. 17.
 Principis majestas etiam ex qualitate ædificiorum elucefcit. Dec. 16. n. 20.
 Principis de potestate disputare sacrilegium est. Dec. 16. n. 52.
 Priorissa, & Procurator recipiendo canones non præjudicant Ecclesiæ. Dec. 97. n. 28.
 Priorissa, & Procurator recipiendo canones Monasterio non præjudicant. Dec. 69. n. 27.
 Priorissa, & Procurator recipiendo canones Ecclesiæ præjudicat quando ab ea caducitas pendet. Dec. 78. n. 15. Fallit ut n. 16.
 Privatio præsupponit habitum. Dec. 73. n. 12.
 Privatio præsupponit habitum. Dec. 95. n. 3.
 Privatio supponit habitum. Dec. 63. n. 7.
 Privationis pœna ponitur etiam non vocatis. Decif. 95. n. 6. Contra n. 8.
 Privilegia concedentia regularibus bonorum alienationes sunt abrogata. Dec. 16. n. 9.
 Privilegia Fabricæ Sancti Petri non intrant, ubi legata non sunt incerta. Dec. 51. n. 10.
 Prius, & posterius in eodem testamento non datur. Dec. 118. n. 16.
 Prius, & posterius in eodem Instrumento non datur. Dec. 111. n. 9.
 Probatio præsumptiva contrariis probationibus eliditur. Dec. 44. n. 10.
 Probatio per evidenciam facti speculativa. Dec. 120. n. 10.
 Probationes coadjuvativæ quando post sententiam admittantur. Dec. 31. n. 18.
 Probationes validiores debilibus præferuntur. Dec. 127. n. 23.
 Probationes in antiquis junguntur. Dec. 80. n. 40.

y

Procurator

Index Rerum.

Procurator ad exigendum solutiones non plus in causam fortis, quam fructuum accepto ferre potest. Decif. 98. n. 10.
 Procurator dominus litis effectus non potest revocari. Decif. 85. n. 4.
 Procuratorem in gravibus certiorasse principalem præsumendum est. Decif. 76. n. 7.
 Productio per compulsum integra facta sufficit repeti in parte ad causam faciente. Dec. 122. n. 9.
 Productio ad unum finem facta non nocet producenti quoad alium. Dec. 58. n. 2.
 Prohibitio sola alienationis facta filio non egreditur ejus personam. Dec. 118. n. 14. Expirat cum substitutione n. 15. facta dicitur propter substitutiones. n. 17.
 Prohibitio alienationis certorum bonorum non restringit fideicommissum universale. Dec. 96. n. 9. Declara ut n. 10.
 Prohibitio ubi militat eadem ratio locum habet. Dec. 110. n. 15. Edificandi Monasteria translationes de uno in alium locum ejusdem civitatis efficit. n. 16.
 Prohibitio alienationis per duas negativas inducitur importat alienandi permissionem cum assensu domini. Dec. 69. n. 7. Prævalet in emphyteusi conjecturis arguentibus facultatem transitus ad extraneos. n. 12.
 Prohibitio alienationis subsequens non tollit præcedentem facultatem alienandi, sed alienatio fieri debet domini assensu adhibito. Dec. 123. n. 12.
 Promissio absoluta non admittit exceptionem. Dec. 50. n. 7.
 Promittens solvere ad effectum investiendi si non solvat tenetur ad interesse. Dec. 113. n. 5.
 Pronomen, suam, debitum præ se fert. Dec. 99. n. 6.
 Propinquiores adfuisse, qui potuissent interesse contractui, minor, si allegat, probare tenetur. Dec. 36. n. 21.
 Proximitas gravati, & non gravantis attenditur. Dec. 24. n. 1.
 Pupillus habet tacitam à lege hypothecam in bonis tutoris. Dec. 30. n. 3. Æquivalens expressæ. n. 7.

R

Ratificatio minoris sine solemnitate non valet. Decif. 85. n. 14. ut inducatur scientia nullitatis, actus requiritur. n. 15.
 Ratificatio resultat ex promissione exequendi contractum. Decif. 62. n. 10.
 Ratio conservandi agnationem generaliter concepta adjecta prohibitioni nudæ alienandi, non operatur fideicommissum nisi secuta alienatione. Decif. 118. n. 9. & 10. & 11. Declara, ut nu. 12. & 13.
 Ratio conservandi bona ad certas personas restricta non extenditur. Dec. 63. n. 3. & 5.
 Ratio conservandi agnationem adjecta prohibitioni alienationis, inducit fideicommissum absolutum in casum mortis. Dec. 24. n. 4. & 16. Declara, ut n. 17.
 Rationes etiam sine libro tutelari redduntur. Decif. 64. n. 15.
 Reciproca substitutio de linea ad lineam ex quibus inducatur. Decif. 80. n. 1. Substitutio ex dictione, *invicem*, inducitur, n. 2. diutius substitutio facta pluribus, ultimo, & in toto. n. 5. Substitutio inducitur ex digressu ad plures

gradus substitutionum. nu. 16. Substitutio resultat ex vocatione fœminarum finita linea masculina. n. 17.
 Reciproca substitutio inter primos hæredes substitutos operatur, ut filii in conditione positi censeantur vocati. Decif. 95. n. 18. Declara; ut n. 19.
 Recognitio scripturæ in antiquis non requiritur. Dec. 13. n. 17. Et de ratione. n. 22.
 Rectores Civitatum invilare debent, ne ruinis deformatur. Dec. 16. n. 16.
 Redditio rationum peti nequit nisi libris exhibitis. Decif. 117. n. 27. Ex quibus facta præsumatur. n. 29.
 Redditio rationis tutelæ, etiam sine libro fieri potest. Dec. 131. n. 4.
 Reditus annui inter stabilia connumerantur. Decif. 16. n. 48. Et perpetui dicuntur. n. 49. Limita n. 50.
 Referens non probat, non confitit de relato. Decif. 61. n. 21.
 Referenti non creditur, non confitit de relato. Decif. 44. n. 7.
 Regressus ad jura renunciata non datur. Decif. 109. n. 1.
 Reintegratio ex deductis in gradu appellationis an impediatur. Decif. 31. n. 15. Ut impediatur requisita. n. 21.
 Reintegratio in possessionem non datur nisi probata injustitia, & nullitate notoria sententiæ ex eisdem actis. Dec. 90. n. 1. & 6. peti non potest ab eo, qui habuit se pro spoliato. n. 8.
 Reintegratio ad possessionem non arguit ad dominium. Dec. 18. n. 16.
 Reipublicæ interest ne Civitates ruinis deformatur. Decif. 16. n. 15. Et ædificiis ornentur. n. 17. Et de ratione. n. 18.
 Relativum, *qui*, cum verbo futuri temporis, conditionem importat. Decif. 12. n. 4.
 Relato magis standum, quam referenti. Dec. 101. n. 8.
 Relatum magis attenditur, quam referens. Dec. 44. n. 8.
 Relaxatio supponit vinculum. Dec. 63. n. 8.
 Religiosis summè convenit agnitio veritatis, & bonæ fidei. Dec. 16. n. 54.
 Remedium quorum bonorum comprehendit etiam bona reversa ad hæreditatem. Dec. 46. n. 17.
 Remedium, *Auth. Præterea, C. unde vir & uxor*, habet locum etiam in virum. Dec. 60. nu. 1. Est odiosum, & contra jus. n. 2. Conceditur in subsidium. n. 3. Non datur conjugii, nisi sit ita pauper, quod cogatur mendicare. n. 4. 6. & 7. & competit habenti lucrum dotale. n. 8.
 Remedium *Authent. res quæ, Cod. Com. de legat.* ut excludatur probatio debet percutere tempus alienationis. Dec. 80. n. 49.
 Rim. sen. conf. 123. num. 12. & seqq. declaratur. Dec. 99. n. 16.
 Renovatio investituræ regulatur juxta formam primæ. Decif. 97. nu. 15. Declara, ut nu. 8. Investituræ quando dicatur non concessio, etiam si sub commemoratione primæ emanaverit, nu. 17. ob nova pacta dicitur nova concessio, nu. 18.
 Renunciarius non disponendo de bonis censeatur vocare renunciationem. Dec. 49. nu. 14. Declara, ut n. 15.
 Renunciatio non extenditur de persona ad personam. Decif. 109. n. 105. Declara, ut n. 6. Ob

Index Rerum.

Ob plures causas inita una cessante subsistit, n. 7. Amplia, ut n. 8.
 Renunciatio realis facta per Monialem, excludit ipsam, & Monasterium. Decif. 36. num. 9. Non comprehendit fideicommissum, non facta renunciatione. *l. de his, ff. de transact.* n. 10. Declara, ut n. 3. Facta per ingredientem Religionem, sustinetur facilius, quam facta in sæculo, n. 14. Se habet ad instar donationis causa mortis, n. 23.
 Renunciatio ob non purificatam conditionem resolvitur. Decif. 77. n. 4.
 Renunciatio præmortuo renunciatorio resolvitur. Decif. 49. n. 3. Declara, ut num. 4. Facta per Monialem non censeatur favore agnationis, num. 6. & num. 7. Quando dicatur realis, n. 10. & n. 11. Quando successionem ab intestato comprehendat, n. 12.
 Renunciatio juri non suffragatur, ubi captio tertii intervenit. Decif. 51. n. 9.
 Renunciandi jura sua non datur regressus. Decif. 103. n. 1.
 Renunciationis causa una cessante non cessat effectus. Decif. 49. n. 8.
 Reo sufficit venire per non jus actoris. Dec. 87. num. 5.
 Res Ecclesiæ ut dicatur solita concedi in emphyteusim, quid requiratur. Decif. 69. n. 29.
 Rescripta intelliguntur prout de jure. Decif. 32. num. 3.
 Reservatio juris impedit ne in alium transferatur. Decif. 110. n. 4.
 Reservatio nullum jus tribuit de novo. Dec. 92. num. 11.
 Residentia valde differt ab interessentia. Decif. 129. n. 9.
 Restitutio in integrum non datur, non confitit de læsione. Decif. 113. n. 2.
 Restitutio in integrum non competit minori obligato, patre excarcerando. Decif. 93. n. 9. Non datur filiis adversus patrem, n. 13. Declara, ut n. 14.
 Restitutio in integrum non datur nisi ex injuria decreti. Decif. 131. n. 1.
 Retentio non nisi in bonis debitoris competit. Decif. 114. n. 11. Pro credito illiquido non datur, n. 12.
 Retentio non datur pro credito turbido. Decif. 30. n. 10. & n. 11.
 Retentio datur solventi pretium creditoribus. Decif. 26. n. 12. Declara, ut n. 13.
 Retentio competit ubi compensatio non suffragatur. Decif. 55. n. 5.
 Retentio creditori sine hypotheca contra habentem hypothecam non competit. Dec. 74. num. 14.
 Retentio ex illiquido non datur. Decif. 43. num. 6.
 Retentionem non habet posterius, adversus anteriorem. Decif. 30. n. 4. Habet, qui jura acquisivit, n. 8.
 Reversio quoties disponitur jus hæreditarium, non autem personarum consideratur. Decif. 120. n. 22.
 Revocatio instrumenti dotalis expressa ex quibus resultat. Decif. 124. n. 30.
 Reus exhibere tenetur miserabili personæ earum favore speciali. Decif. 15. num. 8. Fallit quando concurrunt alia similis persona, n. 9.
 Rigor in specie scripturæ, æquitat in genere scripturæ præfertur. Decif. 16. n. 14.
 Romanus est, qui ædificium in Urbe habet. *Decisiones ad Tract. de Alim.*

Decif. 16. n. 21.
 Rota, in *Mantuanæ decif.* 10. Junii 1637. Coccino declaratur. Decif. 108. n. 20.
 Rota, *decif.* 223. & 274. part. 2. tom. 2. recent. declaratur. Decif. 36. n. 15.
 Rota, *decif.* 109. part. 4. tom. 2. recent. declaratur. Decif. 80. n. 11.
 Rota, in *Melevitanæ censûs* 24. Januarii 1652. *Peutingero*, declaratur. Decif. 89. n. 2.
 Rubrica habens orationem perfectam, declarat Regnum. Decif. 76. n. 9.
 Rusticitas excusat à dolo. Decif. 131. n. 3.

S

Salvianum competit habenti hypothecam. Decif. 107. n. 2. Declara, ut n. 3. Cessat ubi non adest hypotheca, n. 7.
 Salvianum probatis extremis justificatur. Decif. 59. n. 7. Non admittit exceptiones turbidas, n. 9.
 Salvianum non competit sine judicio. Decif. 41. num. 1.
 Satisfactio data minus dilecti arguit satisfactionem quoad magis dilectos. Decif. 53. n. 7.
 Satisfactio contra administratorem præsumitur donec rationem reddiderit. Decif. 30. num. 9.
 Saucius vino, & oleo curandus est. Decif. 48. num. 11.
 Scheda manu testatoris scripta aut subscripta sine testibus pro testamento ad pias causas sufficit. Decif. 112. n. 8.
 Scientia ubi agitur de magno præjudicio justificanda est. Decif. 130. n. 9.
 Scientia ex conjecturis probatur pro inducenda collusionem, Decif. 46. n. 13.
 Scientia certa ex quibus resultat. Decif. 76. n. 3.
 Scripturæ pleniori statuit. Decif. 101. n. 14. Maxime concurrentibus adminiculis, n. 15.
 Scripturæ antiquitas suffragatur, confitit de observantia. Decif. 13. n. 20.
 Scriptura carens testibus, & Notario est imperfecta. Decif. 47. num. 3. Testamenti est recognoscenda per testes consignationi intervenientes, n. 6. Declara, ut n. 7.
 Sententia exequitur in ea parte, in qua est conformis. Decif. 61. n. 26.
 Sententia contra jus partis indiget revocatione medio appellationis. Decif. 27. n. 18.
 Sententia transit in judicatum ob non prosecutam appellationem. Decif. 113. n. 1.
 Sententia indefinite prolata intelligitur pro parte de jure ad condemnatum spectante. Decif. 61. n. 17.
 Sententia nulla, & injusta nomen sententiæ non meretur. Decif. 103. n. 10.
 Sententia præcedens non est revocanda per sententiam, quæ fertur super novo processu. Dec. 91. n. 2. Et de ratione, n. 3. Criminalis lata contra donatorem non officit donataris, n. 4.
 Sententiam approbat, qui ab ea non appellat. Decif. 90. n. 7.
 Sententiæ validitas ex processu colligitur. Decif. 129. n. 1.
 Sententiæ validitas ex resolutione processus infertur. Decif. 85. n. 2.
 Sententiæ verba intelligi debent prout juri convenit. Decif. 26. n. 2.
 Sententiæ validitas præsumitur, donec contrarium probetur. Decif. 61. n. 2. Conformitas non tollitur propter expensas. n. 25.